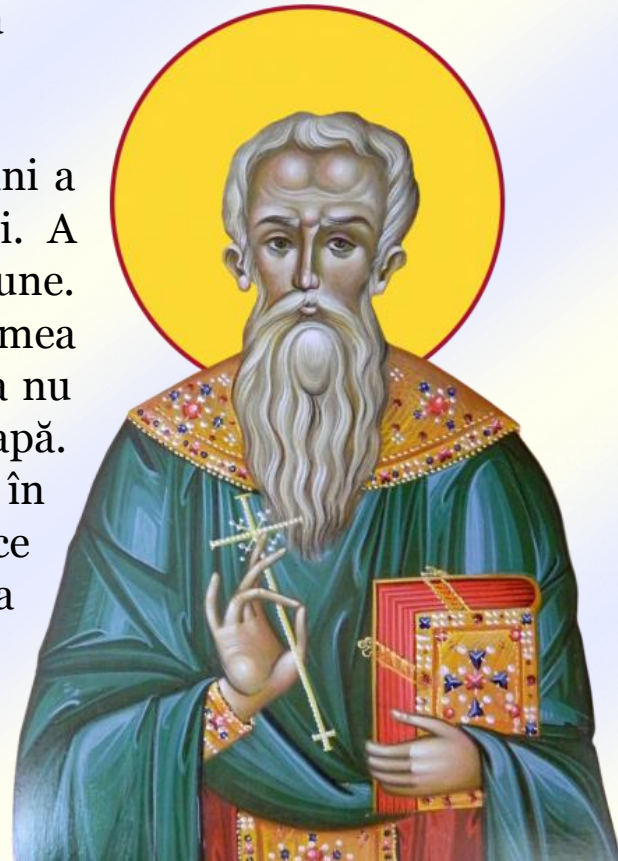

Sfântul Mucenic Lucian (Luchian), preotul din Antiohia

15 Octombrie

Sfântul Lucian (Luchian), izvor de bucurie, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în dificultăți, a luminat poporul, a biruit vrăjmasii prin iubire și răbdare. Era de loc din cetatea Samosatelor din Siria, născut din părinți dreptcredincioși. La vârsta de 12 ani a rămas orfan și averea a împărțit-o la săraci. A petrecut toată viața în sărăcie, post și rugăciune. Din tinerețea lui nu bea vin, ci numai apă, primea hrană o dată pe zi, iar uneori toată săptămâna nu gusta nimic, și hrana lui numai era pâine și apă. Cea mai multă vreme a vieții sale o petrecea în rugăciuni și lacrimi, căutând fericirea celor ce plâng. Iubind tăcerea, se mângâia întotdeauna cu gândul la Dumnezeu, iar la față întotdeauna arăta trist. Sfântul Lucian sporește în învățătura Sfintei Scripturi și ajunge preot al Patriarhiei Antiohiei. A înființat școli pentru tineri și a pus în slujba Bisericii o nouă copie a cărților sfinte în limba greacă, corectând greșelile strecurate.

În anul 303 a început persecuția împăraților Dioclețian și Maximian împotriva creștinilor. De frica persecutorilor care au ajuns și în Antiohia, Sfântul Lucian s-a ascuns împreună cu mulți alți creștini. Un preot eretic sabelian, a arătat persecutorilor locul unde se ascuseseră. Sfântul Lucian a fost întemnițat mulți ani, în cele din urmă a suferit moarte martirică după anul 312. Pentru credință a fost chinuit cu lanțuri, bătut cu pietre, a suferit de foame și de sete. Toate mădularele i-au fost scoase din încheieturi, a fost pus cu spatele pe cioburi de sticlă 40 de zile, dar a mărturisit neîncetat Ortodoxia. În închisoare, a scris o carte în trei stâlpi care cuprinde tot Testamentul Vechi și Nou. Lucrarea a lăsat-o bisericii nicomidenilor. Câțiva creștini au venit la el în temniță și i-au adus pâine și vin. Aceștia l-au întrebat unde să le lase, iar Sfântul Lucian le-a răspuns: „Pe pieptul meu să le puneti, și va fi pristol viu al Dumnezeului celui Viu”. În acest fel sa săvârșit dumnezeiască liturghie pe pieptul Sfântului. A doua zi, și-a dat ultima suflare în temniță, dar înainte a strigat de trei ori: „Sunt creștin!”

După moarte, oamenii lui Maximian i-au legat trupul de o piatră și l-au aruncat în mare. Din voia lui Dumnezeu, trupul Sfântului Lucian a fost scos la suprafață de un delfin, iar credincioșii l-au luat și l-au îngropat așa cum se cuvine. După mulți ani, Sfânta Împărăteasă Elena, a ridicat o biserică în cinstea sfântului mucenic Lucian, deasupra mormântului său.

Acatistul Sfântului Luchian (Lucian), preotul din Antiohia

Troparul Sfântului Mucenic Luchian, preotul, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflată, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Condacul 1:

Făcătorul îngerilor și Domnul Puterilor, văzând scârbele poporului său binecredincios aflat în Antiohia, te-ai ales pe tine ca să fii hirotonit preot în cetatea cea mare, în acele vremuri de prigoană. Iar oamenii văzând harul îmbelșugat care era revărsat peste tine, îți ziceau: Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Icosul 1:

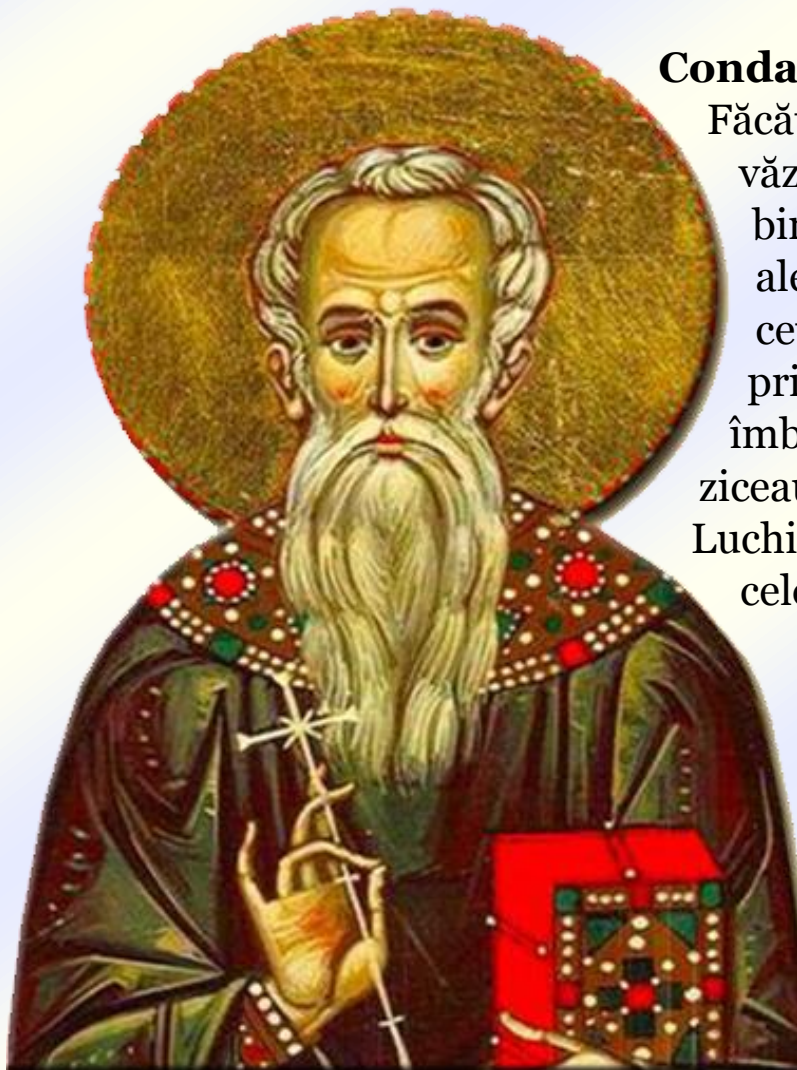
Rămas orfan la numai doisprezece ani, tu ți-ai împărțit averea săracilor și ai ales viața cea strâmtă și aspră, petrecându-ți timpul în rugăciuni și lacrimi și în învățarea dumnezeieștilor învățături ale Sfintei Scripturi și ale Sfinților

părinți.

Bucură-te, cel care te-ai deprins cu postul încă din tinerețile tale;

Bucură-te, cel care iubind nevoința mâncăi numai o dată pe zi apă și pâine;

Bucură-te, cel care nu te-ai lăsat atras de ispitele tinereții;

Bucură-te, cel care însetai după izvoarele înțelepciunii;
Bucură-te, cel care te desfătai gândind mereu la Sfânta Scriptoră;
Bucură-te, cel care te-ai arătat mai iscusit decât ații în învățatură;
Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 2:

Petrecând viața în post aspru, în rugăciuni și lacrimi, tu mereu te-ai arătat trist la față, deși inima ta era covârșită de mângâierea harului, căci vărsând lacrimi din adâncă pocăință și din durere pentru poporul rău asuprit, inima ta, curățindu-se prin ele, și mai albă decât zăpada făcându-se, a devenit sălaș Sfintei Treimi, căreia îi cântai: Aliluia.

Icosul 2:

Iubind tăcerea ca pe o comoară tainică, îți deschideai gura numai pentru a rosti cuvinte de folos din Sfânta Scriptoră sau din Sfinții Părinți; iar oamenii minunându-se de puterea învățăturilor tale, îți ziceau unele ca acestea:

Bucură-te, mângâietorul celor necăjiți;

Bucură-te, liman de scăpare pentru toți cei prigonți;

Bucură-te, îndrumătorul celor care doresc de Dumnezeu;

Bucură-te, cel care îi îndemnai pe oameni să se roage mereu;

Bucură-te, învățătorul adevăratei înțelepciuni;

Bucură-te, tâlcuitor al Sfintei Scriptori;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 3:

Dorind tinerii să aibă parte de învățăturile tale, tu ai înființat o școală și ai adunat mulțime de ucenici, care mulțumeau lui Dumnezeu că te-a dat pe tine lor ca binecuvântare, și cântau: Aliluia.

Icosul 3:

Fiind împodobit de la Dumnezeu cu mulți talanți, ai primit și darul scrierii frumoase, și ai scris mulțime de cărți pentru luminarea poporului, iar cele câștigate le împărțeai săracilor, aducând lui Dumnezeu prinos îndoit.

Bucură-te, cel care ai viețuit în totală lepădare de sine;

Bucură-te, cel care te-ai făcut pildă de iubire;

Bucură-te, cel care te-ai dedicat turmei tale;

Bucură-te, păstor blând și plin de răbdare;

Bucură-te, cel care slăveai pe Domnul și la bine și la greu;

Bucură-te, cel care ai învățat pe oameni să-și pună nădejdea numai în Dumnezeu;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 4:

Plin de râvnă fiind pentru Adevăr, ai retradus din limba evreiască Sfânta Scriptură în limba greacă, căci ereticii au făcut modificări în textul sfânt căci nu știau să cânte așa cum se cuvine : Aliluia.

Icosul 4:

Preamărit fiind tu pretutindeni cu bunătățile tale, a aflat despre tine și împăratul Maximian, care dorind să deștrăduieze credința creștină, îi chinuia și îi ucidea pe creștini.

Bucură-te, cel ce ai vădit înșelăciunea slujirii idolești;

Bucură-te, cel care ai arătat frumusețea vieții creștinești;

Bucură-te, cel care de cunoștința adevărului ai râvnit;

Bucură-te, cel care cu toate virtuțile te-ai împodobit;

Bucură-te, cel care îi luminezi pe cei orbiți de credința în idoli;

Bucură-te, cel care ai arătat că idolii sunt de fapt diavoli;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 5:

Crezând că va birui Biserica creștină ucigând pe stâlpii bisericești, vicleanul împărat a pus să fii căutat și adus la judecată. Dar tu temându-te ca om ca nu cumva să slăbești în credință din cauza chinurilor, ai preferat să te ascunzi. Dar un preot eretic te-a vândut la moarte, căci din pricina orbirii lui nu putea să cânte: Aliluia.

Icosul 5:

Cumplitul împărat îi pizmuia așa de mult pe creștini încât a început să omoare chiar și pe pruncii cei mici ai lor. În zadar a încercat să-i convingă să mănânce din cele jertfite idolilor căci ei repetau mereu că părinții le-au poruncit să nu mănânce din cele pângărite ca să nu mânîe pe Hristos.

Bucură-te, cel care ai făcut din sufletele ucenicilor tăi pământ bineroditor;

Bucură-te, cel care ai îndemnat și pe prunci să se jertfească pentru credința părinților lor;

Bucură-te, cel care ai zdrobit înșelăciunea vrăjmașului;

Bucură-te, cel care ai surpat uneltirile diavolului;

Bucură-te, cel care ne înarmezi prin credință împotriva celui rău;
Bucură-te, cel care ai învățat pe toți calea spre Dumnezeu;
Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 6:

Fiind dus mai întâi în Capadocia, tu ai întâlnit niște ostași care se lepădaseră de Hristos. Și ajutându-i pe ei să vină la pocăință, aceștia mai apoi au mărturisit pe Hristos și au fost supuși la chinuri, pentru care au dobândit minunate cununi de la Cel căruia toată zidirea îi cântă: Aliluia.

Icosul 6:

Iar în Nicomidia fiind adus, te-ai străduit pe cât ai putut să-i îmbărbătezi pe creștini să nu se teamă de chinurile vremelnice, pentru a dobândi cununi veșnice. Le-ai amintit și că aceia careucid trupul, sufletul nu pot să-l ucidă.

Bucură-te, cel ce îi întărești pe toți cei aflați în ispite;
Bucură-te, cel ce neîncetat ai mângâiat prin fapte și cuvinte;
Bucură-te, cel care prin facerile de bine pe demoni i-ai înfricoșat;
Bucură-te, cel care cu lacrimi pentru ucenicii tăi te-ai rugat;
Bucură-te, cel care pe vrăjmașii Crucii i-ai biruit;
Bucură-te, cel care Ortodoxia neîncetat ai mărturisit;
Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 7:

În temniță mult te-au chinuit cu lanțurile, bătăile cu pietre, foame și sete. Toate mădularele ți le-au scos din încheieturi, și cu spatele te-au întins patruzeci de zile pe cioburi ascuțite. Dar tu pentru toate îi mulțumeai Celui care te întărea și te mângâia cu harul Său, cântându-I: Aliluia.

Icosul 7:

Venind praznicul arătării Domnului, mult ți-ai dorit împărtășirea cu Sfintele Taine. Iar Domnul ți-a îndeplinit rugămintea, îngăduind ca să se slujească

Sfânta Liturghie acolo în temniță, în loc de sfânta masă, fiind însuși pieptul tău.

Bucură-te, cel care după Sfintele Taine tânjeai cu tot sufletul tău;

Bucură-te, bine biruitorule mucenic al lui Dumnezeu;

Bucură-te, cel care luminat pe Hristos L-ai mărturisit;

Bucură-te, cel care ca un înger în trup ai viețuit;

Bucură-te, alesule rob al lui Hristos;

Bucură-te, cel care te-ai adus sfânt prinos;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 8:

Împărtășindu-te în temniță și împărtășind pe toți cei care erau cu tine, cu bucurie te-ai pregătit pentru trecerea ta la Domnul. Iar ostașii venind să te cerceteze, ai mărturisit de trei ori că ești creștin și ți-ai dat sufletul în mâinile Celui căruia toată viața I-ai cântat: Aliluia.

Icosul 8:

Istovit fiind de foame și sete și de cumplitele chinuri, te-ai săvârșit în temniță, spre tristețea poporului tău care mult s-a tânguit pentru pierderea ta.

Bucură-te, păstor mult iubit;

Bucură-te, învățător prea iscusit;

Bucură-te, ocrotitorul sărmanilor;

Bucură-te, ajutorul celor aflați în nevoi;

Bucură-te, cel care nu te-ai lăsat ademenit de cele deșarte;

Bucură-te, cel care trăiești și după moarte;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 9:

Vrând ca binecredincioșii creștini să nu cinstească sfintele tale moaște, împăratul a poruncit ca trupul tău să fie legat de o piatră și aruncat în mare. Dar după treizeci de zile Dumnezeu a poruncit unor delfini să-l scoată din apă și să-l arunce la mal, ca să fie spre mângâierea poporului tău, al celui ce cântă: Aliluia.

Icosul 9:

Fiind îngropat cu cinste sfântul tău trup, mulți oameni au alergat cu evlavie la mormântul tău. Iar după ani și ani, sfânta împărăteasă Elena a ridicat deasupra mormântului o biserică în numele tău.

Bucură-te, mare mucenic al lui Hristos;
Bucură-te, mângâierea poporului pios;
Bucură-te, cel care ai mărturisit până la moarte;
Bucură-te, folositor și ajutor de obște;
Bucură-te, cel care cu răbdarea pe vrăjmași i-ai biruit;
Bucură-te, mărturisitor neclintit;
Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 10:

Așa cum în viață mult te-ai ostenit pentru luminarea poporului, așa și acum te rogi neîncetat Domnului ca să se ridice ceața de pe ochii oamenilor și să-L cunoască pe singurul Dumnezeu adevărat, căruia numai Lui se cuvine cântarea: Aliluia.

Icosul 10:

Minunată pildă de urmat s-a arătat viața ta, sfinte al lui Dumnezeu. Întărește-ne și pe noi să ducem o viață bineplăcută Domnului și să nu dăm înapoi când ni se ivește ocazia să ne mărturisim credința noastră apostolică.

Bucură-te, stâlp al Ortodoxiei;
Bucură-te, izvorule de bucurie;
Bucură-te, vas ales al lui Dumnezeu;
Bucură-te, cel care nu te-ai lepădat de Dumnezeu la greu;
Bucură-te, cel care la bunătățile cerești ai râvnit;
Bucură-te, luptătorul cel nebiruit;
Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 11:

Puitorul de nevoie te-a încoronat pe tine cu măreață cunună, căci ai fost lămurit în focul ispitelor și ai fost aflat vrednic slujitor al Împăratului împăraților, Căruia toată suflarea și toată făptura Îi cântă: Aliluia.

Icosul 11:

Nimeni din cei care aleargă la tine nu este trecut cu vederea, căci tu pentru toți ce își pun nădejdea în tine ceri mijlocirea. Nu ne uita nici pe noi, cei care cu greu înnotăm prin marea acestei vieți.

Bucură-te, cel care prin Cruce pe vrăjmași i-ai biruit;

Bucură-te, cel care acum cu sfinții mucenici ești proslăvit;

Bucură-te, cel care ai trăit cu gândul numai la cele cerești;

Bucură-te, cel care acum cu îngerii în cer te veselești;

Bucură-te, cel care până în sfârșit dreapta credință ai păzit;

Bucură-te, cel care de dragostea Mirelui Ceresc te-ai rănit;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 12:

Tu ai viețuit ca un înger în trup în totală lepădare de sine, în post aspru și în mare sărăcie. Învață-ne și pe noi să ne lepădăm de deșertăciunile acestei lumi și să căutăm numai la cele de sus, ca să ajungem și noi să cântăm veșnic: Aliluia.

Icosul 12:

Ca un bun păstor, tu ți-ai pus sufletul pentru oile tale. Și te-ai silit să-i povățuiești pe toți și prin vorbe și prin fapte, lăsând ca pildă de urmat însăși viața ta.

Bucură-te, cel care cu adevărat ai trăit Evanghelia;

Bucură-te, cel care ai defăimat moartea;

Bucură-te, cel de dragoste Sfântă înflăcărat;

Bucură-te, cel care te rogi pentru lume neîncetat;

Bucură-te, a creștinilor dulce mângâiere;

Bucură-te, cel care te-ai rugat cu durere;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 13:

O, Sfinte mare mucenice Luchian, cel care te-ai rugat cu lacrimi pentru poporul tău, și te-ai nevoit pe cât ai putut ca să îl povățuiești pe cărările mântuirii, roagă-te și pentru noi ca să nu pierim pe cale, ci să ajungem la liman, ca să cântăm veșnic Celui ce S-a jertfit pentru noi: Aliluia. *(de trei ori)*

Icosul 1:

Rămas orfan la numai doisprezece ani, tu ți-ai împărțit averea săracilor și ai ales viața cea strâmtă și aspră, petrecându-ți timpul în rugăciuni și lacrimi și în învățarea dumnezeieștilor învățături ale Sfintei Scripturi și ale Sfinților părinți.

Bucură-te, cel care te-ai deprins cu postul încă din tinerețile tale;

Bucură-te, cel care iubind nevoița mâncăi numai o dată pe zi apă și pâine;

Bucură-te, cel care nu te-ai lăsat atras de ispitele tinereții;

Bucură-te, cel care însetai după izvoarele înțelepciunii;

Bucură-te, cel care te desfătai gândind mereu la Sfânta Scriptură;

Bucură-te, cel care te-ai arătat mai iscusit decât alții în învățătură;

Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Condacul 1:

Făcătorul îngerilor și Domnul Puterilor, văzând scârbele poporului său binecredincios aflat în Antiohia, te-a ales pe tine ca să fii hirotonit preot în cetatea cea mare, în acele vremuri de prigoană. Iar oamenii văzând harul îmbelșugat care era revărsat peste tine, îți ziceau: Bucură-te, sfinte mucenice Luchian, mare îndrumător și mângâietor al celor aflați în nevoi.

Cuvine-se, cu adevărat, să te fericim pe tine, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât Serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Pentru rugăciunile Sfinților Părinților noștri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluiește-ne pe noi. Amin.

Canon de rugăciune către Sfântul Mucenic Luchian, preotul

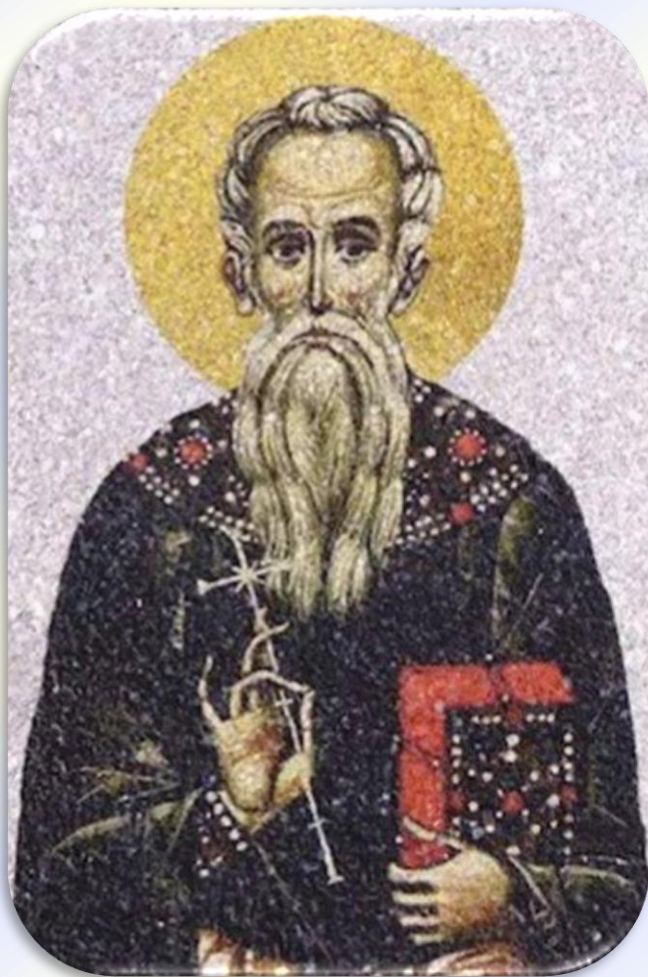
Troparul Sfântului Mucenic Luchian, preotul, glasul al 4-lea:

Și părtaș obiceiurilor și următor scaunelor Apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflăte, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învățând și cu credința răbdând până la sânge Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Cântarea 1, glasul al 4-lea:

Irmosul: Cânta-voi Ție, Doamne Dumnezeul meu, că ai scos pe popor din robia Egiptului și ai acoperit pe Faraon cu căruțele și cu puterea lui.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Strălucind, Sfinte Luchian, cu înțelepciune, cu har și cu putere duhovnicească, ai luminat popoare și le-ai povățuit, mucenice, către cunoștința lui Hristos.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Împlătoșându-te pe tine cu armele dreptei credințe ca un Milostiv, Cel Ce a purtat neputința noastră, te-a făcut nebirit de luptele vrăjmașilor, mucenice.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cu mrejele Dumnezeieștilor tale dogme, ai tras la Înălțimea Cerească, pe cel ce căzuse în adâncimea relei credințe, mult pătimitorule, vrednicule de minuni.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu cuvântul ai zămislit fără sămânță pe Cuvântul Tatălui Celui Veșnic, mai presus de pricină și de cuvânt, Preacurată și L-ai născut pentru mântuirea noastră.

Cântarea a 3-a. *Irmos:* Arcul celor puternici...

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Casă ai făcut lui Dumnezeu sufletul tău, mucenice, cu lumina virtuților și cu rugăciunile tale ai surpat la pământ capiștile idolilor.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Împroșcându-te cu tot felul de încercări și chinându-te cu durerile chinurilor, mucenice, laudai ca pe un Făcător de bine, pe Cel Ce te-a învrednicit de acest fel de bunătăți.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Trupul ți l-ai dat chinurilor, mucenice, sufletul ți l-ai păzit cu tărie; jertfă cinstită și fără prihană te-ai adus pe tine Stăpânului.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (*a Născătoarei*).

Prunc Se naște din Fecioară, Cel Ce a făcut veacurile cu voirea; pe care, ca pe o Născătoare de Dumnezeu, o laudăm și neîncetat o ferimim.

Irmosul: Arcul celor puternici a slăbit și cei neputincioși s-au încins cu putere; pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cântarea a 4-a:

Irmosul: Cel Ce șade întru Slavă, pe Scaunul Dumnezeirii, pe nor ușor a venit Iisus Cel mai presus de Dumnezeire, prin Palmă Curată; și a mântuit pe cei ce cântă: Mărire, Hristoase, Puterii Tale.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Tare te-ai arătat împotriva înșelăciunii, fericite și multora îndemnător către Dumnezeieștile nevoițe totdeauna și cu răbdarea chinurilor ai smerit puterea cea neputincioasă a vrăjmașului.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Întins fiind pe lemn și cu curele tras fiind și de foamea și de setea cea în vreme îndelungată topindu-te și cu obiecte ascuțite zgâriat fiind, ai răbdat, mucenice, vrednicule de laudă, Sfinte Luchian.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Vestind Legea cea Dumnezeiască, ai întors pe cei fărădelege și i-ai plecat a bea paharul muceniei cu osârdie. Cu care împreună te-ai sălășluit în Curțile cele Dumnezeiești, îndulcindu-te de lemnul vieții, pururea pomenite.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (*a Născătoarei*).

Strălucind din pântecul tău, Soarele Dumnezeirii, Fecioară, a luminat pe cei din întunericul multor zei și pe cei din umbra morții i-a luminat, Căruia cântăm: Mărire, Hristoase, Puterii Tale.

Cântarea a 5-a:

Irmosul: Necredincioșii nu vor vedea Slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unule-Născut, Strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te laudăm, Iubitorule de oameni.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Arzând măcăinii patimilor, cuvioase, prin osteneli sihăstrești, cu curgerile sudorilor tale, ai stins cuptorul păgânătății, cu totul fericite.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Împresurându-te cu chinurile și cu durerile gerului, petreceai uitându-te la Dumnezeu Cel Ce poate mântui, sfinte; întru ale Căruia mâini ai pus duhul tău, veselindu-te.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Pe păgânii cei depărtați de Dumnezeu i-ai înfruntat, fericite și fiind cuprins de întristări îndelungate și de dureri, te-ai apropiat de Hristos, ale Căruia Patimi le-ai închipuit.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (*a Născătoarei*).

După naștere, ai rămas Nestrucată, Preacurată și ai mântuit de stricăciune neamul ome-nesc, ca Una ce ai născut pe Dumnezeu. Pentru aceea, cu credință și cu dragoste, te fericim.

Cântarea a 6-a: *Irmos: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă...*

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Neudat ai trecut furtuna chinurilor și cu Dreapta Cea Atotputernică s-a izbăvit trupul tău din adâncime, păzindu-se nevătămat pentru cei ce doreau de el, de Dumnezeu fericite.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Aprinzându-te de dragostea lui Hristos, mărite, ai stat până la moarte împotriva tiranului, preaînțelepte. Pentru aceea veselindu-te, te-ai învrednicit de Împărăția Cerurilor.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Cel Ce a scos pe Iona a treia zi din pântecul chitului te-a izbăvit și pe tine din adâncimea mării după treizeci de zile, slujind la aceasta fiarele cele din mare.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (*a Născătoarei*).

Curată Porumbiță și Singura Neîntinată, te-a aflat pe tine Cuvântul Cel Preacurat și din tine a binevoit a Se naște, Preasfântă Maică a lui Dumnezeu, Fecioară fără prihană.

Irmosul: Jertfi-voi Ție cu glas de laudă, Doamne, Biserica strigă către Tine, de sângele demonilor curățindu-se, cu Sângele cel curs prin milostivire din coasta Ta.

CONDAC, glasul al 2-lea: *Podobie: Pe cea întru rugăciuni...*

Pe cel ce a strălucit mai întâi în pustnicie și apoi s-a luminat prin chinuri, toți să-l cinstim pe Sfântul Mucenic Luchian cu cântări întru mărire, ca pe un luminător prealuminos, care nu încetează a se ruga pentru noi toți.

Cântarea a 7-a:

Irmosul: Cel Ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam și ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepți; Prealăudate Doamne, Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri!

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pornirea graiurilor tale înțelepte nesuferind-o tiranul, te și omoară și în adâncul mării te aruncă, nesocotind că îți pricinuieste Împărăția cea de sus în veci și Dumnezeiasca mărire.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Neînchinându-te celor ciopliți și neplecându-ți genunchii la idoli, te-ai aruncat în foc de chinuire și ai intrat în cuptorul ispitelor, răcorindu-te prin Duhul, cu Puterea Dătătorului de rouă, de Dumnezeu înțelepțite mucenice.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Fiind neamurile ucise și întu-necate întru adâncul necredinței păgânești, le-ai scos cu cuvintele tale cele purtătoare de viață, vrednicule de laudă, cântând: Dumnezeuul părinților noștri, bine ești cuvântat!

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (*a Născătoarei*).

Binecuvântat este Rodul pântecelui tău, Ceea ce Una ești Binecuvântată între femei, pe Care bine-L cuvintează Oștile cerești și adunările oamenilor, Cel Ce ne-a izbăvit pe noi de blestemul cel dintâi, Ceea ce ești Una Binecuvântată.

Cântarea a 8-a: *Irmos: Pe tinerii cei binecredincioși...*

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Pe cei topiți de foamea cea înțelegătoare i-ai întărit cu pâinea cuvintelor tale și le-ai arătat să cinstească numai pe Domnul, Care este Pâinea vieții noastre, Sfinte Mucenice Luchian; Căruia toți cântăm: pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Stih: Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.

Călcând prin pătimirea ta uneltirile cele viclene ale vrăjmașului celui înșelător, te-ai ridicat, mărite, către înălțime, vrednicule de laudă și ai ajuns

Cetele îngerilor, cântând: pe Domnul lăudați-L lucrurile și-L preaînălțați întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

O, ce lucruri minunate s-au săvârșit întru tine, Sfinte Luchian, Mucenice, pururea pomenite! Că, primind sânul mării trupul tău cel sfânt, nu l-a stricat, ci l-a dat pe uscat fără stricăciune, ca să izvorască pâraie de tămăduiri, celor ce te iubesc pe tine.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cu limba și cu inima te propovăduim Născătoare de Dumnezeu, Fecioară Preacurată; că ai născut pe Domnul îmbrăcat cu Trup și înțelegându-se în două firi. Pe Care toate Puterile cerurilor Îl laudă întru toți vecii.

Irmosul: **Să** lăudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Pe tinerii cei binecredincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-Ți cânte Ție: pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Cântarea a 9-a: *Irmos: Eva prin boala neascultării...*

Stih: **Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Strălucește-ți, înțelepte, sfințita pomenire, risipind norul patimilor cu Razele Duhului și luminând adunările credincioșilor, arde oștile demonilor și păzește-ne, pe noi care prăznuim sfântă pomenirea ta.

Stih: **Sfinte Mucenice Luchian, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.**

Dezlegatu-te-ai de legăturile trupului, fericite și bucurându-te, ai zburat către înălțimea cerului și te-ai arătat Făcătorului împodobit cu frumusețile rănilor; Căruia și stai înaintea, veselindu-te împreună cu mucenicii.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Mucenicul Luchian ne-a adu-nat pe noi astăzi, să-i lăudăm patimile și luminata nevoie, vitejia cea până la sfârșit și darul cel bogat al minunilor. Pe care, după vrednicie, îl fericim.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Arătatu-te-ai Locaș al Înțelepciunii, Celei mai presus de gând, Preacurată Fecioară și Scaun Însuflețit și Ușă. Pentru aceea te măresc adunările oamenilor și Oștile îngerilor, Ceea ce Singură ești mai Aleasă decât toate.

Irmosul: **Eva prin boala neascultării, blestem înlăuntru a adus; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla ce ai purtat în pânțele, ai înflorit lumii Binecuvântare. Pentru aceasta toți te mărim.**

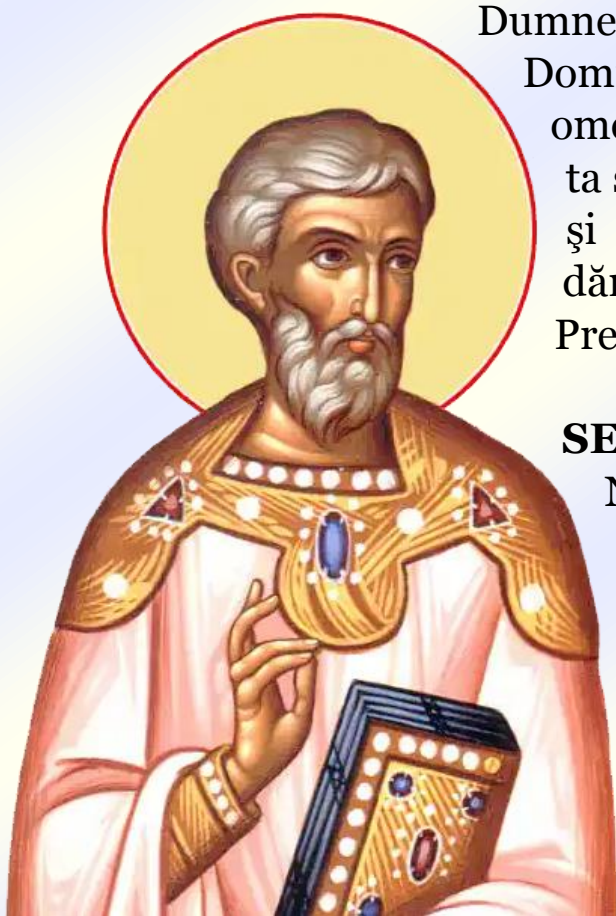
SEDELNA, glasul al 8-lea: *Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...*

Cu cuvântul harului ungând inimile credincioșilor, Sfinte Mucenice Luchian, i-ai pregătit a se nevoi și a birui călătoria cea Dumnezeiască, te-ai învrednicit de mărirea mucenicilor. Pentru aceasta adunându-ne astăzi, cinstim sfântă prăznuirea ta, pururea pomenite, mărint pe Mântuitorul, prealăudate purtătorule de chinuri. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greșeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

SEDELNA Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea: *Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...*

Ca pe o Fecioară și ca pe Ceea ce Singură ai născut pe Dumnezeu cu Trup, toate neamurile omenești te ferim; că întru tine S-a Sălășluit Focul

Dumnezeirii și ca pe un Prunc ai aplecat pe Ziditorul și Domnul. Pentru aceasta neamul îngeresc și omnesc, cu cuviință mărim Preasfântă nașterea ta și cu un glas strigăm către tine: roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, iertare de greșeli să dăruiască celor ce cu credință și cu dragoste laudă Preasfântă nașterea ta.

SEDELNA Sfintei Cruci și a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 8-lea: *Podobie: Pe Înțelepciunea și Cuvântul...*

Stând, Fecioară, înaintea Crucii și văzând Răstignit pe Fiul tău și Dumnezeu, Preacurată, strigai, chinându-te și cu lacrimi pătîmind, ziceai: cum voi suferi acestea și celelalte ocări? Oțetul și bătăile cu trestia, loviturile cu palma, împungerile și străpungerea coastei, eu, Ceea ce Te-am

născut fără de durere? Iar acum chinurile Tale îmi amărăsc sufletul văzând Patimile care suferi, Stăpâne, de bună voie.